

— «Ω,» — ἀπεκρίθη ὁ π α ν σ ἔ ς, — «εἶμαι εὐτυχής, διότι γνωρίζω, ὅτι εἶμαι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλεις νὰ ῥῆμαι. Διότι ἂν ἤθελες ῥόδον, θὰ ἐφύτευες ἀντὶ ἐμοῦ ῥόδον ἐδῶ· ἐὰν ἤθελες σκιάν, θὰ ἐφύτευες ῥῶν· ἐὰν ἤθελες σταφύλλια, θὰ ἐφύτευες ἀμπέλων· ἐπειδὴ ὅμως ἐφύτευες π α ν σ ἔ ν, ἐξεύρω, ὅτι ἐπιθυμεῖς νὰ εὕρῃς π α ν σ ἔ ν ἐδῶ, καὶ διὰ τοῦτο προσπαθῶ νὰ ῥῆμαι ὅσον τὸ δυνατόν ὠραιότερος καὶ ἰαρώτερος!»

— Μικρὲ ἀναγνώστα, σὺ τίνα ὁμοιάσεις; τὴν ῥῶν, τὴν ἀμπέλων, τὸ ῥόδον, ἢ τὸ μικρὸν καὶ ἰαρόν ἀνθος πανσέν; — Μένεις ἄργος, ἐπειδὴ δὲν δύνασαι νὰ πράττῃς ὅτι πράττουν ἄλλοι, ἢ ἐκτελεῖς τὸ καθήκον σου εἰς τὴν θέσιν ὅπου ὁ Θεὸς σὲ ἔθεσεν; Εὐχαριστεῖσαι εἰς ὅτι εἶσαι, ἢ λυπεῖσαι καὶ θλίβεσαι διότι δὲν εἶσαι ὅτι ἄλλοι εἶναι; Ἄν δὲν εὐχαριστῇσαι μετὰ τὴν θέσιν καὶ κατὰστασίν σου, ἐνθυμῶ τὸν πανσέν καὶ γέινω ὡς αὐτὸς ἰαρός.

Ὁ Ἰρλανδὸς παῖς.

Ἰεροκῆρυς τις Ἀγγλος ἀπήντησε μίαν Κυριακὴν Ἰρλανδὸν τίνα παῖδα πηγαίνοντα εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖον μετὰ βιβλίον τι ὑπὸ τὴν μασχάλην του, καὶ τὸν ῥώτησε:

«Τὶ βιβλίον εἶναι αὐτὸ, τέκνον μου;»

«Διαθήκη, κύριε.» ἀπεκρίθη ἐτόλμως ὁ παῖς.

«Ὅποια καὶ τίνος Διαθήκη;» ῥώτησεν ἐκ νέου ὁ Ἰεροκῆρυς.

«Ἡ τελευταία θέλησις καὶ Διαθήκη, τὴν ὅποیان ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀφῆκεν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς πάντα, ὅστις ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ μέρος τῆς περιουσίας, τὴν ὅποیان διὰ τῆς Διαθήκης ταύτης κληροδοτεῖ,» ἀπεκρίθη ὁ παῖς.

«Καὶ σὰν τί ἀρά γε κληροδοτεῖ ὁ Χριστὸς εἰς σὲ εἰς τὴν Διαθήκην ταύτην; ἢμπορεῖς νὰ μοι εἴπῃς;» ῥώτησεν ὁ Ἰεροκῆρυς.

«Μεζίστα, κύριε,» εἶπεν ὁ παῖς· «εἶναι ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.»

«Καὶ νομίζεις τάχα, ὅτι πᾶς, ὅστις θέλει, δύναται νὰ λάβῃ μέρος ἐκ τοῦ κληροδοτήματος;»

«Βεβαίως πᾶς ὅστις συμμορφωθῇ μετὰ τὰς διατάξεις καὶ τὴν θέλησιν τοῦ κληροδότου,» ἀπεκρίθη ὁ παῖς· «οὕτω τοῦλάχιστον εὐρίσκω γραμμένον εἰς τὴν Διαθήκην.»

«ἢμπορῶ νὰ ἀκούσω μερικὰς ἀπὸ τὰς διατάξεις ταύτας;» ῥώτησεν ὁ Ἰεροκῆρυς.

«Πρώτη τούτων, — εἶπεν ὁ παῖς, — εἶναι ν' ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν· δευτέρα δὲ, ὅση με αὐτὴν, νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του ὡς σεαυτὸν. Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ συμμορφωθῇ τις μετὰ ταῦτα, ἀνευ τῆς ἐξ ὕψους βοηθείας, ὁ ἴδιος ὑπόσχεται νὰ τὸν βοηθήσῃ, ἀρκεῖ νὰ ζητήσῃ ἐγκαρδίως τὴν συνδρομὴν του.»

Αἱ ἀποκρίσεις αὗται ἔδωκαν εἰς τὸν Ἰεροκῆρυκα νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὁ παῖς ἐκεῖνος εἶχε διδαχθῇ καλῶς τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ σχολῇ ἐκεῖνῃ. Ὅθεν θέσας τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

«Μελέτα, τέκνον μου, — εἶπε, — καὶ ἀκολουθεῖν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπὶ τέλους θὰ κληρονομήσῃς ἀληθῶς τὴν βασιλείαν ταύτην.»

Διὰ ταῦτα Κυριακὰ σχολαῖα νὰ μὴ ἀνοιχθῶσι καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα;

Αἶνεγμα.

Πᾶν ὅτι ἤθελε τολμήσει
ἐπ' ἐμοῦ νὰ ἀντικρύσῃ
περιπαῖζω καὶ γελῶ

καὶ τὸ μεταφέρειν τόσον

ὅσον ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχει

— ἂν τὴν θέσιν του κατέχῃ —

καὶ χωρὶς νὰ κινήθῃ,

Σ...

Ἀπλὴ ἀχροστιχίς.

Συνίσταται ἐκ πέντε γραμμάτων, ἀποτελούντων τὸν ἀρ. 312.

Τούτων τὸ πρῶτον εἶναι ἀρχικὸν τοῦ ὀνόματος διασῆμου τινὸς μαντείου, τὸ δευτέρον δευτερευούσης τινὸς θεᾶς, τὸ τρίτον νήσου μικρᾶς τοῦ Αἰγαίου, τὸ τέταρτον χρησίου τινὸς ζώου καὶ τὸ πέμπτον διασῆμου τινὸς φιλοσόφου, ὅλα δ' ὁμοῦ ἀποτελοῦσι νῆσον περιφανῆ τοῦ Αἰγαίου. Ποία αὕτη;

Λύσις τοῦ αἰνίγματος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.

Βελῆς — Ἀρειος — Βελισάριος.

Τὸ ἔλυσαν Ἀθηνῶν, Μαρτίνῃ Γ. Δρακονταεῖδῃ καὶ Ἐλένῃ Σταύρου. Πατρῶν, Εὐφροσύνη Α. Διογενίδου. Ναυπλίου, Κωνσταντῖνος Βελίνης. Μεσολογγίου, Γ. Ἀναγνωστόπουλος. Κερκύρας, Κλεοπάτρα Κωνσταντινίδου. Χίου, Μιλτ. Γ. Βιτινιάτης.

Λύσις τῆς ἐν τῇ αὐτῇ φύλλῳ ἀχροστιχίδος.

Α — πῖς = Ἀπῖς

Θ — ωμας = Θωμᾶς

Η — ρα = Ἡρα

Ν — εῖλος = Νεῖλος

Α — ρτος = Ἀρτος

Ἀθηνᾶ.

Τὴν ἔλυσαν Σμύρνης, Δημήτριος Στάης. Κερκύρας, Κλεοπάτρα Κανέτου. Ἀθηνῶν, Ἀλέξ. Φιλαδελφεύς.

Λύται ἀμφοτέρων. Ναυπλίου, Ἀθανάσιος Σ. Σωτηριάδης. Ληξουρίου, Αἰκατερίνη Βουτσινᾶ. Κωνσταντινουπόλεως, Πέτρος Ἀλεξιάδης. Μιτωλήνης, Δημ. Π. Καρᾶς. Θεσσαλονίκης, Εὐδοκία Παππαδοπούλου καὶ Ζωὴ Μπουγιούκα. Ἐρμούπολεως, Νικόλαος Παρσκαυῆς. Ἀργολίδου, Γεράσιμος Δ. Μαζαράκης Σαράντης.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία ἐπιστολὴ ἀναφέρεται κατὰ πρῶτον ἐν τῇ Γραφῇ;
2. Ποία δύο κεφάλαια τῆς Γραφῆς εἶναι ὁμοία;
3. Πόσων μάχων ὀνόματα ἀναφέρονται ἐν τῇ Εὐαγγελίῳ;

Εἰδοποιήσεις.

Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίς διὰ οἰκογενείας μετὰ ὥρας εἰκόνας, ἐπὶ 23 ἡδὴ ἔτη ἐκδιδομένη κατὰ πᾶσαν ἐβδομάδα· τὴν συνιστῶμεν εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν συνδρομὴν ἔτησίᾳ δρ. θ. ἑξαμηνία 3, τριμηνία 1.50. Δοκιμάσατε ἐπὶ τρεῖς μῆνας καὶ θὰ τὴν εὕρητε ἀξίαν καὶ κατὰλληλον δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σας.

— Ὅστις κάμει 20 συνδρομητὰς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων λαμβάνει τὸν Ἀστὴρα δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος.

Εἰδοποιοῦνται οἱ λύται τῶν γεωγραφικῶν ἐρωτησέων, ὅτι πρέπει νὰ σελῶσι τὰς λύσεις αὐτῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὅλας ὁμοῦ καὶ ὅχι κατὰ μῆνα.

— Αἴτιον μὲθα, ὅτι τινὲς τῶν συνδρομητῶν μας ἀντιγράφοντες ἄρθρα ἢ καὶ αἰνίγματα ἐξ ἄλλων ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν τὰ πέμπουν ὡς ἴδια.